

Berend Nóra végképp eltörölné Szent Istvánt

2024 október 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

2

Átlag: 2 (1 szavazat)

Mérték

A baloldali történész azt a történelemfelfogást támadja, amely er?síti a magyarság hazafias és keresztény elkötelezettségét.

Ha igaz, amit a Wikipédia állít, mármint hogy a Nagy-Britanniában él? Berend Nóra történész, a Cambridge-i Egyetem tanára komoly szakmai tekintélyre tett szert a középkorkutatásban, akkor kijelenthetjük, hogy ebb?l a tekintélyb?l nem sok marad a balliberális nézetekt?l mentes hazai középkorkutatók körében.

Láthattuk, hogy a pártállami id?k marxista történészeinek történelemtorzító tevékenysége miként szolgálta ki egykor a kommunista hatalom ideológiai igényeit. Azt hittük, ennek már vége, de sajnos a maradandó hatásokat ma is érezzük.

Nem tudjuk, hogy kiadják-e magyarul Berend Nóra m?vét, a *Stephen I, the First Christian King of Hungary – From Medieval Myth to Modern Legend* (I. István, Magyarország els? keresztény királya – A középkori mítosztól a modern legendáig) cím? kötetét, amely idén jelent meg az Oxford University Press gondozásában. Amit az eddigi információk alapján tudunk: a témával kapcsolatban Berend Nóra se tud mindent. Ezt korábban ? maga is beismerte, de ennél fontosabb kérdés az, hogy miért érzi szükségét a Szent Istvánnal kapcsolatos történelmi képünk lerombolásának. Mert végs? soron erre törekszik, s nem csak ezzel a könyvével.

A kötetb?l visszaköszönnek régebbi „felfedezései”, nevezetesen, hogy a magyar állam megalapításához István királynak kevesebb köze volt, mint az a köztudatban elterjedt, a Szent Jobb nem az ? testéb?l származó erekle, az Intelmeket, a törvényeit nem ? írta, és így tovább. Szent István létezését szerencsére még nem vonja kétségbe, de lehet, hogy ez nála csak id? kérdése.

Nekünk nagyon megfelelnek, más kiváló történészek mellett, Györfy György kutatási eredményei és megállapításai (István király és m?ve – Gondolat, 1977). Az államalapításnak szerinte is voltak el?zményei, s ? is tisztában volt azzal, hogy az akkori állam egy kora feudális királyság volt, de sajátosan magyar és európai. A korszakból kevés írott forrás maradt fenn, viszont ilyenek tanúskodnak a vármegyerendszer kialakításáról, valamint a magyarországi egyházszervezet felépítésér?l. Ezek egyértelm?en Szent István m?vének kiemelked? elemei.

Amikor egy magyar történész a tudását arra használja, hogy a szakterület nagyjai által alaposan kikutatott és elfogadott adatokat és tényeket, illetve megalapozott következtetéseket megkérd?jelezzon, akkor a pályatársakban felvet?dik a kérdés: vajon miért teszi?

Talán eddig ismeretlen információkra bukkant? Netán csak a szellemi kártételben érdekelt, miként egykor a marxista történészek?

Óhatatlanul eszünkbe jut egy hírhedt kommunista történész, Andics Erzsébet, aki a Rákosi-, majd a Kádár-korszakban hatalmas energiát fektetett a magyar arisztokrácia és a nemesség lejáratásába. F? m?ve, *A nagybirtokos arisztokrácia ellenforradalmi szerepe 1848?49-ben* cím? háromkötetes dokumentumgy?jteménye 1952 és 1981 között jelent meg, s a kötetet a f?lszöveg a magyar forradalom és szabadságharc egyik legnagyobb forráspublikációjának nevezte. Valóban az volt, csakhogy ne feledjük,

a második világháború után az értelmiség tekintélyes részét adó arisztokraták és nemesek nagyon útjában álltak a kommunista hatalomnak. Megbélyegzésükhöz egyes marxista történészek is segédkezett nyújtottak.

Nem vitás, a szabadságharc idején a nemesség soraiban is szép számmal akadtak hazaárulók, idegen érdekeket kiszolgáló személyek, azonban a szabadságharc, illetve az azt megelőző reformmozgalmak meghatározó alakjai f?ként a f?nemesség és a köznemesség soraiból kerültek ki. Melléjük sorakoztak fel a nemzeti érzelm? polgárok, parasztok, kézm?vesek, egyházi emberek.

Andics Erzsébet m?vében szerepel az alábbi kitétel:

el?segíti a Habsburg elnyomást „a »történelmi« családok tagjainak hosszú sora. Egyes arisztokraták hazafias helytállása [...] nem változtat azon a megdöbbent? tényen, hogy a magyar arisztokrácia zöme 1848?49-ben a magyar szabadság halálos ellenségeinek a táborában volt.

Bona Gábor történész, a szabadságharc tisztjeir?l, f?tisztjeir?l és tábornokairól szóló köteteiben adatokkal cáfolta

az efféle hazugságokat. Többek között ezt írta:

Míg például a nemes születések aránya a felső vezetésben, a tábornokok és a törzstisztek között meghaladta a 77 százalékot, addig ez az arány a századosi karban 66, a hadnagyok és főhadnagyok között pedig kb. 50 százalék körül mozgott. [...] A nemesi születésű honvédtisztek valamennyi honvédtiszti csoportjánál a magyar köznemesség volt a meghatározó. Másképpen fogalmazva: a tábornoki és törzstiszti kar tagjainak többsége, a századosok mintegy 50 százaléka, a hadnagyok és főhadnagyok esetében pedig a relatív többség egyaránt a magyar köznemességből származott.

Berend Nóra sem úszhatja meg a szakmai kritikát. Másrészt napnál világosabb, hogy könyvével és egyes megnyilvánulásával azt a történelemfelfogást támadja, amely erősíti a magyarság hazafias és keresztény elkötelezettségét. Ő tudja, miért. Beállt abba a sorba, ahova Andics Erzsébet és néhány hasonszórási szakmabeli tartozott és tartozik, de tudnia kell, hogy a „régiben szép idők” nem fognak visszatérni.

Bánó Attila

A szerző író, újságíró

www.magyarnemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló